

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11To/18/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8423010097
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8423010097.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Lucie Bašistovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.05.2026, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom do 05.08.2024, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. KK-11T/20/2023 zo dňa 16.12.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

u obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. D. XX, okr. B.,

podľa § 44 Tr. zákona u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, pretože súhrnný trest uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 3T/56/2023 zo dňa 10.10.2024 vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 2 rokov, považuje za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom do 05.08.2024, na tom skutkovom základe, že

- v období od 08.09.2021 až do 07.06.2022 v Kežmarku a inde neprispieval na výživu svojich maloletých detí E. B., narodeného XX.XX.XXXX a E. B., narodeného XX.XX.XXXX, a to aj napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine, ako aj rozsudkom Okresného súdu Kežmarok spisová značka 5P/134/2021 zo dňa 31.01.2022, právoplatným dňa 15.03.2022 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Kežmarok spisová značka 1P/134/2021 zo dňa 31.01.2022, právoplatný dňa 09.04.2022, bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého E. sumou 180,00 eur mesačne a na výživu maloletého E. sumou 120,00 eur mesačne počnúc dňom 08.09.2021 vždy každého 20.-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky F. B., čím mu takto vznikol za vyššie uvedené obdobie dlh na výživnom voči matke F. B. v sume najmenej 2.220,00 eur, po čiastočnej úhrade 180,00 eur v decembri 2023.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona s použitím 54 Tr. zákona trest povinnej práce vo výmere 240 hodín. Podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zákona obžalovanému na dobu 1 roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce uložil povinnosť zaplatiť zameškané výživné.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor v neprospech obžalovaného, ktoré následne písomne odôvodnil tým, že s rozhodnutím okresného súdu vo vzťahu k uloženiu trestu povinnej práce nie je možné súhlasiť a toto rozhodnutie je v rozpore so všeobecnými zásadami pre ukládanie trestov. Všeobecné zásady pre ukládanie trestov sú určené ustanoveniami Trestného zákona v súlade so zásadami generálnej a individuálnej prevencie. Uloženie trestu povinnej práce vo výmere 240 hodín je možné považovať za nezákonné. Trest povinnej práce je zjavne neprimeraný povahe spáchaného prečinu a neprimeraný aj s poukazom na okolnosti prípadu, priebehu vedeného trestného stíhania, ale predovšetkým vo vzťahu k osobe obžalovaného a doterajšieho spôsobu vedenia jeho života. Po citácii ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona, prokurátor dôvodil tým, že súd pri ukladaní alternatívneho trestu povinnej práce spôsobom nedostatočným vzal do úvahy osobu obžalovaného a spôsob jeho doterajšieho života. Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ osemkrát súdne trestaný pre trestnú činnosť majetkového charakteru, trestnú činnosť páchanú pod vplyvom požitého alkoholu, trestnú činnosť drogového charakteru, naposledy rozsudkom Okresného súdu v Poprade sp. zn. 3T/71/2023 zo dňa 05.12.2024 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, kde súd s poukazom na predchádzajúce odsúdenie rozsudkom Okresného súdu v Poprade sp. zn. 3T/56/2023 zo dňa 10.10.2024, ktorým bol odsúdený pre prečin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov má evidované celkovo päť priestupkov, z toho v dvoch prípadoch priestupky na úseku dopravy spáchané pod vplyvom požitého alkoholu a jeden priestupok spočívajúci vo fyzickom napadnutí inej osoby. Ako vyplýva z lustrácie Generálnej prokuratúry SR, uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ SR v Kežmarku zo dňa 13.06.2025 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona. Trestné stíhanie však poverený príslušník tohto obvodného oddelenia uznesením zo dňa 27.10.2025 prerušil pre neprítomnosť obvineného. V trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. KK-2T/85/2022 bola dňa 13.10.2022 podaná súdu obžaloba na obvineného A. B. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Tr. zákona a iné, pričom vo veci doposiaľ nebolo rozhodnuté z dôvodu, že obžalovaný vyhlásil vinu iba k skutku pod bodom 1/ obžaloby a k ďalšiemu skutku je vykonávané dokazovanie v rámci hlavného pojednávania. V neposlednom rade prokurátor poukázal aj na priebeh vedeného trestného konania na súde. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.09.2023 obžalovaný uviedol, že je schopný výživné uhradiť do jedného mesiaca a požiadal o odročenie hlavného pojednávania so záujmom využitia inštitútu o účinnej ľútosti. Následne sa na hlavné pojednávanie na deň 22.01.2024 nedostavil, predvolanie mu bolo riadne a včas doručené a svoju účasť neospravedlnil. Z dôvodu, že sa obžalovaný v ďalšom priebehu vedeného trestného konania nedostavoval na hlavné pojednávania a nepreberal zásielky súdu na adrese, ktorú uviedol, súd vydal príkaz na jeho zatknutie. Je zrejme, že práve zavineným konaním obžalovaného trvala doba vedeného trestného stíhania neúmerne dlhú dobu. Aj keď súd ukladá obžalovanému rozsudkom povinnosť v dobe do 1 roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce zaplatiť dlžné výživné, nie je vôbec zrejme, akým spôsobom mal súd preukázanú vymožiteľnosť a splniteľnosť tejto povinnosti, keď obžalovaný najskôr žiadal o odročenie hlavného pojednávania s tým, že dlžné výživné zaplatí do jedného mesiaca, potom sa nedostavoval na hlavné pojednávanie a za tak dlhú dobu preukázateľne ani dlžné výživné nezaplatil. Navyiac je v súčasnej dobe trestne stíhaný pre ten istý trestný čin. Je potom na mieste si položiť otázku, či je možné považovať uloženie trestu povinnej práce ako alternatívneho trestu osobe obžalovaného za zákonné a či uloženie trestu povinnej práce trestom pre obžalovaného A. B., ktorý zabezpečí dostatočným spôsobom ochranu spoločnosti pred ním ako páchatelom trestného činu, zabráni mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí tak podmienky pre jeho výchovu a podmienky k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a súčasne ho odradí od páchania ďalšej trestnej činnosti akéhokoľvek charakteru. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má prokurátor za to, že takto uložený alternatívny trest je v rozpore jednak s všeobecnými zásadami ukládania trestov v zmysle generálnej a individuálnej prevencie, ako aj v rozpore so zásadami a možnosťami, kedy je vhodné zváženie uloženie niektorého z alternatívnych trestov. Alternatívne tresty majú byť ukladané páchatelom trestných činov, ktorí svoje protiprávne konanie ľutujú a prejavujú zvýšenú snahu o odstránenie následku trestného činu, ale aj úprimnú snahu o nápravu svojej osoby do budúcnosti, čo v danom prípade zjavne u osoby obžalovaného A. B. nie je možné konštatovať. Rozsudok z vyššie uvedených dôvodov, podľa názoru prokurátora, nie je možné považovať za správny a zákonný, preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec okresnému súdu, aby ju tento v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol, resp. aby krajský súd rozhodol sám.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu tak, ako bol okresným súdom ustálený, sa stal a že ho spáchal práve obžalovaný. Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke posúdené okresným súdom ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný tým, že najmenej 2 mesiace v období 2 rokov úmyselne si neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, naplnil, ako po objektívnej, tak aj po subjektívnej stránke, obligatórne náležitosti súdeného prečinu.

Samotný obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, teda, že je vinný zo spáchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal, sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie prokurátorom len čo do výroku o treste, krajský súd, nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 prvá veta Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou; Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby; pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

K rozsahu a spôsobu okresným súdom vykonaného dokazovania, v súvislosti so zisťovaním trestnej minulosti obžalovaného, ako súčasť zistenia skutočností dôležitých pre trestné konanie, ktoré sa týkajú obžalovaného ako jednej zo skutočností rozhodujúcich pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu, krajský súd nemal žiadne námietky. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom výroku o treste vykonal procesne správne a v podstate aj v rozsahu dostatočnom pre stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie. Doplnenie dokazovania krajským súdom bolo odôvodnené skutočnosťami, ktoré nastali dodatočne po vyhlásení napadnutého rozsudku.

Zo správy probačnej a mediačnej úradníčky vyplýva, že odsúdený sa v stanovených termínoch na probáciu síce nedostavoval, pričom svoju neúčasť dodatočne dňa 21.05.2026 telefonicky ozrejmil poukazom na jeho pracovný pobyt v Rakúsku vo februári 2026, kde mal pracovnú činnosť vykonávať 2 mesiace. Zároveň odsúdený uviedol, že aj naďalej vykonáva pracovnú činnosť na základe živnostenského oprávnenia, aktuálne v Košiciach, kde sa aj zdržiava. Ku dňu vypracovania predmetnej správy neboli do probačného spisu doručené žiadne poznatky, ani oznámenia nasvedčujúce porušeniu uloženého obmedzenia zákazu požívania alkoholických nápojov zo strany odsúdeného.

Správne a podrobne poukázal okresný súd na odpis registra trestov, z ktorého vyplýva odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0T/9/2021 zo dňa 12.04.2021, právoplatným dňa 12.04.2021, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona za skutok zo dňa 11.04.2021, ktorým bol obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov, kedy mu bol pre neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nariadený výkon trestu, z ktorého bol podmienenčne prepustený dňa 04.09.2023 pri určení skúšobnej doby v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom na 1 rok (Okresný súd Prešov sp. zn. 4PP/41/2023), uložený mu bol v rámci odsúdenia i trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 4 roky.

Trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/14/2022 zo dňa 09.03.2022, právoplatným dňa 16.07.2022 (doručeným dňa 07.07.2022), bol obžalovaný odsúdený pre pokus prečinu krádeže podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona (v znení účinnom do 05.08.2024) za skutok zo dňa 17.08.2021, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/4/2022 zo dňa 28.07.2022, právoplatným dňa 28.07.2022, bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona za skutok zo dňa 25.11.2021, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov a zákaz činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 2 rokov, za súčasného zrušenia trestu uloženého rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/14/2022.

Trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/31/2022 zo dňa 31.01.2023, právoplatným dňa 16.03.2023 (trestný rozkaz doručený dňa 08.02.2023), bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zákona za skutok zo dňa 21.07.2021, za čo mu bol uložený spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením ústavu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 04.09.2023 s určením skúšobnej doby na 3 roky s probačným dohľadom na 1 rok (Okresný súd Poprad sp. zn. 4PP/41/2023), pričom pri odsúdení bol uložený spoločný trest pri zrušení výrokov o vine a treste z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/14/2022 a súhrnný trest pri zrušení výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/4/2022 za súčasného uloženia ďalšieho trestu zákazu činnosti na 2 roky.

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. KK-2T/59/2022 zo dňa 06.12.2023, právoplatným dňa 06.12.2023, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona (v znení účinnom do 05.08.2024) za skutok, ktorý spáchal v dňoch 01.03.2022 až 02.03.2022, okresný súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Liptovský Mikuláš v konaní sp. zn. 2T/31/2022.

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 3T/56/2023 zo dňa 10.10.2024, právoplatným dňa 10.10.2024, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024 za skutok zo dňa 07.06.2022, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výrokov o treste z rozhodnutí Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/31/2022, Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/4/2022, Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/14/2022 a sp. zn. 2T/59/2022. Z výkonu trestu odňatia slobody bol dňa 03.07.2025 podmiennečne prepustený (Okresný súd Prešov sp. zn. 4PP/27/2025) s určením skúšobnej doby na 4 roky s probačným dohľadom na 2 roky a 6 mesiacov, uložený mu bol zákaz požívania návykových látok, povinnosť zamestnať sa alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie, pričom pri odsúdení a uložení súhrnného trestu mu bol uložený ďalší trest zákazu činnosti na 2 roky.

Okresný súd Poprad sp. zn. 3T/71/2023 rozsudkom zo dňa 05.12.2024, právoplatným dňa 28.02.2025, uznal obžalovaného vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona za skutok zo dňa 17.08.2021, ktorým upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Poprad v konaní sp. zn. 3T/56/2023.

Okresný súd následne správne posúdil predchádzajúcu trestnú činnosť obžalovaného, keď dospel k záveru, že v posudzovanom prípade ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, čo malo byť následne dôvodom pre ukladanie súhrnného trestu, prípadne dôvodom na postup podľa § 44 Tr. zákona, teda upustenia od potrestania, ak pokladal okresný súd trest uložený týmto skorším rozhodnutím na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. Krajský súd sa však nestotožňuje s názorom okresného súdu, že v danom prípade, okrem uloženia súhrnného trestu, resp. upustenia od jeho uloženia, prichádza do úvahy aj uloženie alternatívneho trestu, ktorý ako trest povinnej práce vo výmere 240 hodín napokon obžalovanému aj uložil.

Neobstojí v danom ani argumentácia okresného súdu, že pri doposiaľ preukázanej trestnej činnosti obžalovaného je zjavné, že tento mal minimálne od apríla 2021 do júna 2022 životné obdobie

neusporiadaného občianskeho života s výraznými sklonmi k páchaniu protispoločenskej činnosti, ani v jednom prípade nešlo o násilnú trestnú činnosť, pričom ale zo strany orgánov činných v trestnom konaní nedošlo k efektívnemu eliminovaniu zvýšeného, ale nie nevyhnutného počtu súbežne vedených trestných konaní, ako aj, že doposiaľ ani v jednom prípade zo strany súdov nebol obžalovanému uložený alternatívny trest, napriek tomu, že mu bol už opakovane uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom do 05.08.2024, za ktorý Trestný zákon stanovuje trest odňatia slobody až na 2 roky. Pri určovaní druhu a výmery trestu, okresný súd konštatoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona za to, že sa obžalovaný ku skutku priznal a tento aj úprimne oľutoval a zároveň jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, pretože už bol za trestný čin odsúdený a pri aplikovaní ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zákona vychádzal z rovnováhy poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Na základe vyššie uvedenej úvahy okresný súd v rámci rešpektovania princípov restoratívnej justície uprednostnil ako zákonný, primeraný a spravodlivý trest, ktorý je spôsobilý naplniť účel trestnej sankcie, alternatívny trest povinnej práce vo výmere 240 hodín za súčasného uloženia povinnosti do jedného roka od jeho nariadenia zaplatiť zameškané výživné.

Pokiaľ ide o samotnú výmeru a druh trestu, považuje krajský súd odvolacie námietky prokurátora za odôvodnené, a to z nasledovných dôvodov.

Z dokazovania vyplynulo, že skutok spáchaný obžalovaným v tejto trestnej veci je v pomere viacčinného súbehu so skutkami, za ktoré bol medzičasom právoplatne odsúdený vyššie uvedenými rozhodnutiami. Je tomu tak z dôvodu, že medzi týmito skutkami nebol vyhlásený žiaden iný odsudzujúci rozsudok voči obžalovanému (ani mu nebol doručený trestný rozkaz s takými účinkami). Za celú túto zbíhajúcu trestnú činnosť tak bolo potrebné obžalovanému ukladať jeden súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona. V zásade totiž platí, že v prípade viacčinného súbehu trestných činov je pre páchatel'a vždy výhodnejšie uloženie úhrnného trestu alebo v prípade postihu v oddelene vedených konaniach, uloženie súhrnného trestu, teda nie uloženie dvoch (viacerých) samostatných trestov.

Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý je vo viacčinnom súbehu s trestnými činmi, za ktoré už bol predtým odsúdený viacerými rozhodnutiami (rozsudkami, trestnými rozkazmi) a tieto trestné činy boli spáchané skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené prvé z nich, súd musí pri ukladaní súhrnného trestu zrušiť výroky o trestoch vo všetkých predchádzajúcich rozhodnutiach, ktoré sú v pomere uvedenom v ustanovení § 42 ods. 1 Tr. zákona, a páchatel'ovi uložiť súhrnný trest za celú zbíhajúcu sa trestnú činnosť (t. j. za všetky trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu). Novo ukladaný súhrnný trest sa preto musí týkať celého súhrnu zbíhajúcej sa trestnej činnosti toho istého páchatel'a, a je tak nevyhnutné urobiť aj tým, že súd ukladajúci (ďalší) súhrnný trest výslovne zruší všetky výroky o trestoch obsiahnuté vo všetkých skorších rozsudkoch, ktoré sa vzťahujú k tomuto celému súhrnu zbíhajúcej sa trestnej činnosti toho istého páchatel'a.

Krajský súd na základe prieskumnej povinnosti zistil, že všetky trestné činy v konaniach vedených na Okresnom súde Poprad v prejednávanej trestnej veci a v ďalších veciach pod sp. zn. 4T/14/2022, 3T/56/2023, 3T/71/2023, ako aj v trestných veciach Okresného súdu Kežmarok pod sp. zn. 2T/4/2022, 2T/59/2022 a Okresného súdu Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/31/2022, boli v súbehu, nakoľko sa ich obžalovaný dopustil pred vyhlásením v poradí prvého odsudzujúceho trestného rozkazu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T/14/2022 zo dňa 09.03.2022 (doručený dňa 07.07.2022). Najprísnejšie trestným zo všetkých zbíhajúcich sa trestných činov je prečin neoprávnenej výroby omamných a psychotropných látok podľa § 173 ods. 1 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody na 1 až 5 rokov.

Z vyššie uvedeného dôvodu prichádzalo u obžalovaného do úvahy uloženie súhrnného trestu za všetky tieto trestné činy, t. j. mal mu byť ukladaný jeden súhrnný trest spolu za sedem trestných činov, prípadne upustenie od uloženia súhrnného trestu.

Nevyhnutnosť uloženia súhrnného nepodmienečného trestu v predmetnej trestnej veci, prípadne upustenia od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie, je potrebné vyvodiť, aj podľa názoru krajského súdu, z toho, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Ak by prichádzalo do úvahy uloženie rovnakého trestu, súd použije ustanovenie

o upustení od súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zákona (TR NS ČR 55/2009). Spomedzi jednotlivých druhov trestov treba trest odňatia slobody považovať za prísnejší, ako ostatné alternatívne druhy trestov. Okresný súd tak pochybil, ak uložil obžalovanému alternatívny trest, a to trest povinnej práce. Keďže prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, musel okresný súd ukladať znova nepodmienečný trest odňatia slobody, aby vyhovel zákonnej požiadavke Trestného zákona, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako predchádzajúci trest, prípadne upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zákona.

Podľa § 44 Tr. zákona, súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. V praxi ide o prípady, keď súd odsudzuje páchatel'a za menej závažné trestné činy, než boli tie, za ktoré bol odsúdený skôr. Upustenie od súhrnného trestu a ďalšieho trestu je hmotnoprávnu alternatívou k potrestaniu páchatel'a, ktorá spočíva v dostatočnosti skoršieho odsúdenia. Tento inštitút prichádza do úvahy, keď sú splnené formálne podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 a uloženie ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zákona. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Upustenie od súhrnného trestu znamená, že súd síce neukladá žiadny trest, hoci by tak mal urobiť, ale tento postup zvolí práve so zreteľom na už skôr uložený trest za inú trestnú činnosť toho istého páchatel'a. V tomto prípade teda nejde o to, že z hľadiska náležitého pôsobenia na páchatel'a a ochrany spoločnosti sa nejaví nutným uloženie akéhokoľvek trestu, ale ide o situáciu, že skôr uložený trest považuje súd za dostatočný na postihnutie páchatel'a i vo vzťahu k trestnej činnosti, o ktorej rozhoduje neskôr.

Výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu, či ďalšieho trestu, je teda tiež výrokom o treste a rozširuje sa ním dosah skoršieho výroku o treste v tom zmysle, že tento trest je potrebné chápať ako trest uložený tiež za neskoršie prejednávajúcu sa trestnú činnosť toho istého páchatel'a, a to tak, ako keby súd rozhodoval o všetkých jeho trestných činoch v jednom konaní a uložení jedného trestu, resp. jedným výrokom o treste. Skôr uložený trest sa tak v zásade stáva trestom vymeraným za celý súhrn skôr prejednávanej, i neskôr posudzovanej trestnej činnosti toho istého páchatel'a.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, spáchaný úmyselný trestný čin, najmä jeho závažnosť, všeobecnú recidívu, ktorá poukazuje na tendenciu obžalovaného páchať opakovane trestnú činnosť rôzneho charakteru, krajský súd dospel k záveru, že súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 3T/56/2023, ktorým bol zároveň uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 2 rokov a ktorým bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/31/2022, výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/4/2022, výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/14/2022 a výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 2T/59/2022, svojím charakterom, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného, preto krajský súd rozhodol podľa § 44 Tr. zákona o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Navyšovanie trestu z hľadiska ukladania súhrnného trestu, krajský súd nepovažoval za potrebný ani primeraný vzhľadom k záujmu na naplnení účelu trestu.

V osobe obžalovaného sa jedná o páchatel'a prečinov krádeže, prečinov marenia výkonu úradného rozhodnutia a prečinu neoprávnenej výroby a obchodovania a omamnou látkou a psychotropnou látkou v súbehu s aktuálne žalovaným prečinom zanedbania povinnej výživy. Nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov možno, podľa názoru krajského súdu, považovať za trest, ktorý ešte spĺňa kritériá primeranosti trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť.

Z oboznámených správ a aktuálnych lustrácií mal krajský súd zistené, že od podmieneného prepustenia na slobodu dňa 03.07.2025 v trestnej veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 3T/56/2023 na základe

uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/27/2025 zo dňa 03.07.2025 uplynul takmer jeden kalendárny rok, počas ktorého nespáchal žiadny priestupok, ani trestný čin.

Zo správy probačného a mediačného úradníka síce vyplýva, že sa na probáciu pravidelne nedostavuje, avšak svoju neúčast' dodatočne odôvodnil pracovným pobytom v zahraničí, ako aj následne prácou v Košiciach, kde pracuje t. č. ako živnostník, z čoho je možné dôvodne usudzovať, že plní povinnosť uloženú mu súdom v rámci probačného dohľadu pri podmienenom prepustení z výkonu trestu a rovnako tak z uvedenej správy nevyplýva informácia o porušení obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania návykových látok. Z uvedeného možno usúdiť, že u obžalovaného došlo k náprave a súčasne k resocializácii, a tým k opätovnému začleneniu sa do spoločnosti.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd považoval odvolanie prokurátora za dôvodné, preto výrok o treste napadnutého rozsudku zrušil a sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.